

EDINOST

Izhaja — izvemši pondeljek — vsak dan zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega štev. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošljajo uredništvu. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konsorcij Isti Edinost. — Tisk tiskarni Edinost. — Naročnina znača na mesec L 6.—, pol leta L 32. — in celo leto L 60. — Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Velja tudi za nas!

V nekem nemškem listu smo čitali te dni, kako so zastopniki južno-tirolskih Nemcov poročali o pogajanju z italijansko vlado. Govorili so o nameri ministrskega predsednika Nitti, da se ustvari avtonomna pokrajinu in pa samostojno volilno okrožje za južni Tirol. Taka uredba bi odgovarjala enodrušni volji vsega ozemlja. S tem bi bila odprtta pot do sporazuma med nemško južno-Tirolsko in kraljevino. Niti da se je tudi spritoju žužnotiroškega vprašanja pokazal kot dalekogleden, razumem pospeševalc sporazuma. Če bo vtrajal v tej smerni, Eosta Nemci južno od Bremerja zagotovljena ohranitev narodnosti in zmožljivo življenje.

To poročilo je vsekakor znamenite pomembnosti tudi za nas tu — naglašamo to — za primer da bi nam bila usojena za bedočnost ista državnopravna pripadnost kakor južno-tiroškemu nemštvu. Po narodnostnih razmehih na tem našem ozemlju po misijonu in čustovanju, po dozorelosti našega ljudstva in po njegovi ljubezni do svoje narodne bitnosti je naš položaj povsem sličen onemu Nemcem južno od Bremerja. In temu dosledno bomo smeli zahtevati iste pravice, enaka jamtva za naš narodni obstanek, iste pogoje samoodločbe v gospodarskih stvareh, enake zagotovitve za naš kulturni razvoj in napredok, kot Jugoslovenov! Smeli bomo zahtevati, da država ne bo postopala z nami drugače nego z Nemci na južnem Tirolskem. Kajti — to se mora zopet in zopet, naglašati nepram državnikom Italije — naš narod na tem ozemlju ne zaostaja v nobenem pogledu za Nemci na Tirolskem: ne, kar se tiče kulturne višine, ne, kar se tiče gospodarskega napredka, gospodarske organizacije ne kar se tiče politične dozorelosti, najmanje pa, kar se tiče narodne zavednosti. V tem pogledu naj se ne vdašojo gospoda v Italiji nikakim krivim domnevam; naj ne misijo nikdar, da bi moglo ostati brez usodnih posledic, kako bi oni hoteli zahteti s kakimi — recimo tako — poizkusi, kakor jih bodo s tem računamo mi z vso gotovostjo narinjali izvestni krog v Trstu in v Gorici. Gospoda so torej opozorjeni in uverjeni smo, da bodo tudi v Pallanzi čuli enako besedo od strani zastopnikov našega naroda.

V pripombi, ki jih je napisal neki nemški list h gori omemnjenu poročilu, smo čitali nekaj drugačega, kar odločno podkreplja naše, ravnnokar tu gori označeno uverjenje: da se bodo — za primer priklapljanja tega našega ozemlja v kraljestvo — vplivu izvestnih třeščih in goriških krošov hoteli uveljavljati v našem dnešnjem smeri, vpliv, ki bi — ako bi jih vodili krog hoteli slediti — pomenjali pravonosrečje za nadaljnje medsebojno razmerje med jugoslovenskim in italijanskim plemenom! Rečeni nemški list poroča namreč, da so trentinski nacionalistički krogi začeli s hrupno in sedlo genjo proti Nittijevim nameram glede bodoče uredbe južne nemške Tirolske. Nad trideset let so isti italijanski nacionalisci — tako piše oni list — viharno zahtevali samoupravo za Trentin, odcepitev tega poslednjega od ostala Tirolske. Sedaj pa hrupe proti samoupravi! Razlog za to izprezembu v nihovi politiki je svedena na dlani. Južna Tirolska dobi drugega gospodarja. To isto, kar so pooper zahtevali za-se, hočejo sedaj odrekati drugim.

Analogija med sedanjenim položajem na našem ozemlju in onim na južnem Tirolskem je tudi v tem, da se tamkaj — kakor natovali rečeni list — šovenizem italijanskih nacionalcev uveljavlja v najodursnejših oblikah, da se nemška krajevna imena poitaljančujejo in da se poitaljančevanje nadaljuje z vsemi sredstvi in v nasprotstvu z namerami Rima! To poslednje naglašanje pa posnemamo le kot zatriveden nemškega lista, ker ne vemo, ali res odgovarja resnic!

Pač pa velja tudi za nas, kar piše oni list na zaključku: »Za ramsko vlado ne more biti merodajen šovenizem Trentincev (tu Tržičanov in Goricanov), ki bi mu neizogibno sledila kljubovalna irente tiroških Nemcev, vselej cesar ne bi prišlo do miru in gospodarskega uspevanja v teh pokrajinah...« Ako bi v Rimu dopustili nasilje na nemškem južnem Tirolu, Italija ne bi izgubila le svojega notranjega miru, ampak bi takrat krivica uničila uporavječe se prijateljstvo med nemškim in italijanskim narodom. Možno se je spoprijaznili z izgubo kakršega pesni zemlje, nikdar pa z izgubo sopiranjakov in narodnega bistva!«

Tako kličemo tudi mi danes slovensko, da bo našemu narodu usojeno, da izgubi del svo-

domaže se pozbūm. Ni radi sebe, pač pa radi tebe, Kata, za ta nedolžna otročica. Grem počasni Turči. Tam se boje boj, Tančaj me ne pozna nikdo. Da kaj pridobim, potem zbežmo po Benečane. Na, vzemti ta mošnikek zlatata, hrani ga!«

— Ilij! Tovariš! je zaplakala žena v strahu, — brez tebe naj ostanem — brez tebe, živiljenje moje, jaz, siva bednica. A kaj naj gevorim deci, ko bo vpraševala po očetu? Oh, ostani, pri Bogu prosim te, sicer poginem! Ali ne, ne — beži, za božjo voljo! Mogli bi te založiti, ubiti, gorje, jedna mati, čemu si me rodilat.

— Z Bogom! je sešepnil Ilij ter poljubil otročica; prijemšča dočka za glavo je pritisnil svoje ustnice na nedolžno čelo in objel zeno. Objed mal jo je dolgo — dolgo in čvrsto, kakor da objemje za leto dni.

— Z Bogom! je iztisnil plakajoč ter se odtrgal od Kate. — Z Bogom do sestanka, duša!

— Z Bogom! — z Bogom! je jecila Kata, pririvši otročica tesneje, ko sta se obe konjenika že oddelila v mrak.

In zopet je noč. Pri Jelenovcu hitita po potu dva oborožena peša — Gregorić in Gušetič. Konja sta postila pri plemiču Rozalču, svojem znancu, da ju povrne štajerskemu župniku, ker, ako bi počovala na konju, bi padač vskonj in oči. Gresta hitro, gledata predse, ne govorita nit. Na dalet se izogibljata vasem, ki se belijo iz daljave: bojita se, da bi ju Uskok spoznali, ker jih je tu mnogo.

— Ilij! je rekel Gušetič, — ali nisi lačen?

— Sem, ali ni mi mari za to!

— Meni pa je mari; lačen sem in žejen. Peče me v notranjosti.

— Počakaj nisva dalet od moje; tam se moreš najesti do sitega na turški račun.

— Ali, tudi prej poginiti od gladu!

— Mari si baba! Ali ne veš, da naju zasedljeno? Zavedi se!

— No morem. Nisem baba, a nisem tudi tica nebeska ki jo Bog hrani na svoj račun. — Pa kaj hočeš? Da jim prideva v pesti?

— No morem. Poslušaj me. Tu za šumo stoji samota krma. Poznam jo iz prejšnjih časov.

Zglasna je, hajduško shajališče. Pojva tja. Napriva se, nahraniva se, naspriva do dne, in zopet sem tvoj.

Ilij je se obotavljal, a kratko na to je privel.

— Pojva! je rekel, — naj bo po tvojem, samo da ne bo hudega.

— Kako zlo te plasi, se je zasmehal Gušetič, — jesti in piti da bi bilo zdro.

Krenivši na stransko pot sta kmeta stopala živo. Meseč je stal visoko in da dejet je bilo videti ob nebuh grmovje šume in izmed drevoje drčo iskrice, luč iz krčme. Tja sta udarila preko polja in skoro sta izginila med stebljem.

Za kake četrt ure so prijezdili konjeniki. Bili so širje, Uskok na konju; eden pod sirom klobukom je bil, kakor je bilo sudit, častnik. Poleg njega pa je jahalo male človeče, ki je okrajko klobuka potisnilo na čelo, da mu ni bilo videti obraza. Ceta se je ustavila.

Dr. Renner proti komunistom.

DUNAJ. 9. Na proslavi 1. majnika v Dunaju Novem mestu je državni kancelar dr. Renner izjavil, da načerava vojska premor na morju zapadnih držav zaslužnati svet. V tej

PODLISTEK

Za sturo pravdo. — Avgust Ženov: Selacka buna. — Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

XXXIX.

Pod brdom poleg Piščeve stoji visoka lesena hiša z vežo. To je bista gospodarja Oskarja. Noč je, mrak je, konaj vidiš, kako mesec hiti za crnim oblaki. Pred večjo kraj poti stoji oborčnik hrvatski kmet ter drži dvorico konji. Gušetič. Na stopnjach do veže stoji drugi Hrvat, trčak človek pod orložjem — Hija. Roko je ovil okolo stasa žene ki se iz veže nagiblje k njemu, držeč dete na roki, poleg nje stoji deček.

— Žena! Duša! je vzdignil Hija, — da, vse je propislo, vse. Cubeč je poginil. Brata so mi obesili v Brežicah. Tahí nam je požgal hišo. Jaz sem konaj odnesel glavo. Izdal nas je predilet zločinec Drmatič, izdal Nožina. Tu mi ni življenja. Moram bežati, zaselejšo me,

In zopet je noč. Pri Jelenovcu hitita po potu dva oborožena peša — Gregorić in Gušetič. Konja sta postila pri plemiču Rozalču, svojem znancu, da ju povrne štajerskemu župniku, ker, ako bi počovala na konju, bi padač vskonj in oči. Gresta hitro, gledata predse, ne govorita nit. Na dalet se izogibljata vasem, ki se belijo iz daljave: bojita se, da bi ju Uskok spoznali, ker jih je tu mnogo.

— Ilij! je rekel Gušetič, — ali nisi lačen?

— Sem, ali ni mi mari za to!

— Meni pa je mari; lačen sem in žejen. Peče me v notranjosti.

— Počakaj nisva dalet od moje; tam se moreš najesti do sitega na turški račun.

— Ali, tudi prej poginiti od gladu!

— Mari si baba! Ali ne veš, da naju zasedljeno? Zavedi se!

— No morem. Nisem baba, a nisem tudi tica nebeska ki jo Bog hrani na svoj račun. — Pa kaj hočeš? Da jim prideva v pesti?

— No morem. Poslušaj me. Tu za šumo stoji samota krma. Poznam jo iz prejšnjih časov.

Zglasna je, hajduško shajališče. Pojva tja. Napriva se, nahraniva se, naspriva do dne, in zopet sem tvoj.

Ilij je se obotavljal, a kratko na to je privel.

— Pojva! je rekel, — naj bo po tvojem, samo da ne bo hudega.

— Kako zlo te plasi, se je zasmehal Gušetič, — jesti in piti da bi bilo zdro.

Krenivši na stransko pot sta kmeta stopala živo. Meseč je stal visoko in da dejet je bilo videti ob nebuh grmovje šume in izmed drevoje drčo iskrice, luč iz krčme. Tja sta udarila preko polja in skoro sta izginila med stebljem.

Za kake četrt ure so prijezdili konjeniki. Bili so širje, Uskok na konju; eden pod sirom klobukom je bil, kakor je bilo sudit, častnik. Poleg njega pa je jahalo male človeče, ki je okrajko klobuka potisnilo na čelo, da mu ni bilo videti obraza. Ceta se je ustavila.

Dr. Renner proti komunistom.

DUNAJ. 9. Na proslavi 1. majnika v Dunaju Novem mestu je državni kancelar dr. Renner izjavil, da načerava vojska premor na morju zapadnih držav zaslužnati svet. V tej

PODLISTEK

Za sturo pravdo. — Avgust Ženov: Selacka buna. — Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

XXXIX.

Pod brdom poleg Piščeve stoji visoka lesena hiša z vežo. To je bista gospodarja Oskarja. Noč je, mrak je, konaj vidiš, kako mesec hiti za crnim oblaki. Pred večjo kraj poti stoji oborčnik hrvatski kmet ter drži dvorico konji. Gušetič. Na stopnjach do veže stoji drugi Hrvat, trčak človek pod orložjem — Hija. Roko je ovil okolo stasa žene ki se iz veže nagiblje k njemu, držeč dete na roki, poleg nje stoji deček.

— Žena! Duša! je vzdignil Hija, — da, vse je propislo, vse. Cubeč je poginil. Brata so mi obesili v Brežicah. Tahí nam je požgal hišo. Jaz sem konaj odnesel glavo. Izdal nas je predilet zločinec Drmatič, izdal Nožina. Tu mi ni življenja. Moram bežati, zaselejšo me,

In zopet je noč. Pri Jelenovcu hitita po potu dva oborožena peša — Gregorić in Gušetič. Konja sta postila pri plemiču Rozalču, svojem znancu, da ju povrne štajerskemu župniku, ker, ako bi počovala na konju, bi padač vskonj in oči. Gresta hitro, gledata predse, ne govorita nit. Na dalet se izogibljata vasem, ki se belijo iz daljave: bojita se, da bi ju Uskok spoznali, ker jih je tu mnogo.

— Ilij! je rekel Gušetič, — ali nisi lačen?

— Sem, ali ni mi mari za to!

— Meni pa je mari; lačen sem in žejen. Peče me v notranjosti.

— Počakaj nisva dalet od moje; tam se moreš najesti do sitega na turški račun.

— Ali, tudi prej poginiti od gladu!

— Mari si baba! Ali ne veš, da naju zasedljeno? Zavedi se!

— No morem. Nisem baba, a nisem tudi tica nebeska ki jo Bog hrani na svoj račun. — Pa kaj hočeš? Da jim prideva v pesti?

— No morem. Poslušaj me. Tu za šumo stoji samota krma. Poznam jo iz prejšnjih časov.

Zglasna je, hajduško shajališče. Pojva tja. Napriva se, nahraniva se, naspriva do dne, in zopet sem tvoj.

Ilij je se obotavljal, a kratko na to je privel.

— Pojva! je rekel, — naj bo po tvojem, samo da ne bo hudega.

— Kako zlo te plasi, se je zasmehal Gušetič, — jesti in piti da bi bilo zdro.

Krenivši na stransko pot sta kmeta stopala živo. Meseč je stal visoko in da dejet je bilo videti ob nebuh grmovje šume in izmed drevoje drčo iskrice, luč iz krčme. Tja sta udarila preko polja in skoro sta izginila med stebljem.

Za kake četrt ure so prijezdili konjeniki. Bili so širje, Uskok na konju; eden pod sirom klobukom je bil, kakor je bilo sudit, častnik. Poleg njega pa je jahalo male človeče, ki je okrajko klobuka potisnilo na čelo, da mu ni bilo videti obraza. Ceta se je ustavila.

emeri se pričakuje za osvoboditev še večji boj kot doslej. Borbo bo izvajal proletarijat vsega sveta. Odločitev je v rokah delavskih mas zapada in Rusije. Ruska pot ne vodi do cilja v Avstriji. Zaradi tega se državni kancelar postavlja na stališče demokracije. V Neunkirchnu je dr. Renner ostrokratiziral postopanje komunistov, ki naravnost izvajajo nevarnost, katere pa ne morejo obvladati.

DUNAJ, 9. Avstro-ogrška banka izda nowe bankovec po 1000 in po 10.000 kron. Kot pravizorji je danes izdala stare bankovec s črnim natiskom «Echt. Hauptanstalt der Oesterreichisch-Ungarischen Bank». Razpisala je 50.000 kron kot nagrado za onega, ki prime ponarejevalce.

Ukradene strojnice.

DUNAJ, 9. Iz skladišča stvarne demobilizacije v St. Poelingu je bilo ukradenih 36 strojnic. Kaker se govori, se je to zgodilo z vednoščjo državnega urada za vojne zadave ter so bile strojnice vtipotapljene na Poljsko.

Revolucionarci zasedli Mehiko.

WASHINGTON, 8. (S.) Javljajo se, da so revolucionarci zasedli Mehiko in da je Carranza zasedel General Abregon je gospodar mesta.

Anglija odobriла bolgarsko in avstrijsko mirovno pogodbo.

LONDON, 10. (S.) Kralj Georg je ratificiral bolgarsko in avstrijsko mirovno pogodbo.

Koliko Anglija uvaža in izvaja.

LONDON, 10. (S.) Vrednost izvoznih meseca aprila znaša 167.154.309 šterlingov, to je 55.088.486 šterlingov več nego aprila 1919; vrednost izvoznih m. aprila znaša 106.251.692 šterlingov, to je 47.769.280 šterlingov več nego aprila 1919.

Italijanska zbornica.

RIM, 10. Na današnji seji je poslanska zbornica razpravljala o novem vladnem odloku za zvišanje cen listov. Protesti proti temu vladnemu ukrepu so bili splošni in zelo odločni. Jutri bo minister za trgovino in obrt predložil zbornici tozadovni odlok v svrhu izpremenitve v zakon. Predmet nadaljnje razprave je bila premogovna kriza.

Domača vesti.

Zakon o zvišanju cene listov se z naredno generalnega komisariatom od 8. t. m. primenjuje tudi za zasedeno ozemlje.

Trd bodo mož, jeklen! — Drzna je sicer misel, da bi tudi povlčnik na Reki poznal Jurčevske Tugomerje. In vendar Besede, ki jih je D'Annunzio govoril te dni nekemu poročevalcu pariškega lista »Echo de Paris«, bi kazalo vsekakor, da je v reskem povlčniku dokaj Tugomerjevega duha: Trd bodo mož, jeklen! Iz poročila o nem dogovoru doznavamo, da je Gabriele prijatelj slovensko in z odločnostjo, ki ne dopušča nikakih dvomov: ne odreže se nikdar, raiši nego bi ostavil Reko, poslije v zrak vse mostove, postajajo, in, če ne bo drugače, tudi — samega sebe. Ali ni to moška beseda — beseda resnega junaka? In komu ne bi imponiralo, ko pravi D'Annunzio nadalje, da ne le Reka, ampak vsi zatirni narodi da stavlajo vse svoje nadte? Njegova skretinja je da — tako stojí v poročilu črno na belem — tu je izključeno vsako krivo tolmačenje — znak upora proti versalskemu pogodbi. Zato da bo vztrajal do zadnjega, ker znan je da pravica, resko prebivalstvo in njegov vojak. Priznava si cer nekako, da njegovih pristavek ni mnogo, ali kar jih je, to so ljudi. Nikoli ne pozabi tistega vojaciča, ki je rekel umirajoč: »Poveljnik, dober me mrtvega, ki ne živega! Pa da ne bi vsi snemali klobukov pred takim junštvtom, toliko pozitivnostjo Gabriela, ki mu je Tugomerjevego vodilno: Trd bodo mož, jeklen! in ki hoče na razvaline vsega poloziti kot štev za Reko, za Italijo in za odrešitev vsega trpečega človeštva — sam sebe! Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak — samega sebe in potem še le nastajajoči! Kdo bi mogel sicer pripomiti — in mnogokrat bi se zdelata takra pripomba zelo logična — čes, kako naj bi potem pošiljal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev? Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen! Povestis glavo, občudujte in posljite v zrak svoje grde misli o Gabrielem D'Annunzio!

Knjigovnost in umetnost.

Koncert Šentjakobskega pevskega zborja 8. maja 1920.

Sobolni koncert nam je zopet pokazal, kaj pre moreta dobra misel in vztajna volja. Le tema je priprisali uspehi, ki ga je imela ta prizdelek, ki je bila od strani občinstva tudi dobro obiskana. Vasilij Mirk kot skladatelj nam je že znani; hot zborovodja pa se je posebno izkazal v soboto. Posrečile so mu je večipot zboru čuo do discipline, tako da more nastopiti kot dobra pevska enota. Z navidezniškim mirom vodi prof. Mirk svoj zbor, ima ga že ed začetka v oblasti, da sledi vsakemu njegovemu migljanju in da misli z njim. Zlor ima dobro podlagi v basu, vodi ga v glavnem dober sopran, srednjim glasovom, zlasti altu, bo treba omiliti rezek prsnega glasa, posebno pri izvajanjih »Fa«. Ženski in moški zbor, z oziroma na število pevk v petcev, dobra. Vsled preširoke razpostavitev pa je zlasti pri vpravnih tripla intonacijah.

Pristojbina za ometenje navadnih kulinjskih dimnikov. Na praočno dimnikarjev je določil civilni komisar za Trst in okolico, da se zviša pristojbina za ometenje navadnih kulinjskih dimnikov od L. 6. — na L. 8.50 na leto.

Učiteljsko društvo. V sredo, 12. t. m. ob 18 je na Acquedotto odprtova seja. — Predsednik.

Telovadno društvo Sokol v Rojanu. Redna članska telovadba vsako sredo v soboto od 20 do 21, članice vsak torek in petek od 20 do 21, moški naračaj v sredo in soboto od 19 do 20, ženski naračaj vsak torek in petek od 17.30 do 18.30. Novi člani in članice, ki imajo resno voljo do telovadbe, se lahko vpisajo v gori navedenih telovadnih urah. Posobno se pozivajo starši, da pošljajo svoje otroke k telovadbi. — Načelnik.

Creve in meščina. Nemška beseda »Schlauchzäci dvojeti nepremično vrečo (posebno kožo) za prenašanje tekočin in nepremično pregibljivo cev za pretakanje tekočin. Nemec ima samo en izraz, mi pa lahko razlikujemo meh in crevo, kakor zares govorijo v naši okolici. Meščina je vzeta iz srbsko-hrvatskega jezika, kjer je po postanku augmentativ ali večalna oblika za meh, a po pomenu ravnočisto kakor moč. Če bi gumičeve cevi za kolosa ali za pretakanje tekočin imenovali meščino, bi bilo to ravnotakno napako, kakor če bi jih imenovali mehove. — Ježikovni črevljar.

Nedostopljive poštne pošiljalice. Poštno ravateljstvo objavlja seznam nedostopljivih poštne pošiljalic, ki so bile uradno odprte meseca aprila t. l. pri poštnem ravateljstvu v Trstu. Seznam je na vpregled pri vseh uradip.

Podružnica S. P. D. v Trstu napravi prihodnjo nedeljo, 16. majnja, drugi majniški izlet v Lipico. — Odhod iz Trsta ob 7 izpred kavarne Balkan čez Kolonijo — Trebenško sedlo — Gropada v Lipico, kjer bo zajtrk iz nabretnika. — Po daljsem odhodu po godzini poti v Bazovico, kjer bo skupno kosišlo v gostilni pri Lipi. Izlet se vrši ob vsakem vremenu. Udeležniki nasi se prijavijo za kosišlo najkasneje do petka dopoldne v Tržaški posojilnici v hribniči pri gospodu Modrijanu in obenem požejnu naročijo v varčimo za kosišlo 5 lir. Podružnica vabi vse svoje člane in prijatelje narave, ker ta izlet spada med najhavalejše, ki jih moremo imeti v tržaški okolici in ni nikakor težaven. Lipica je najlepši kraj tržaški okolice in je sedaj tam vse v našljepem cvetju. — Odbor.

Škedenjski dramatični krožek ponovi v četrtek, 13. t. m., točno ob 16.30, v dvorani g. Miklavževska, pri Sv. Mariji Magd. Sp., svojo krasno uspeло tridejansko darmo »Sim«. Ker je imela igra zadnjih popoln uspeh, se pričakuje obilne udeležbe od strani slavnega občinstva. Po predstavi pleš. Pri plešu svira Škedenjska narodna godba. Čisti dobrek je namenjen za izpolnitve kuluis v garderobe.

»Glašena Matica«. Danes ob 19 je odborova seja. Vabljeni so tudi gg. poverjeniki orkestra in pevskoga zborja.

Mestna zastavljalnica. Danes predpoldne se bodo prodajali razni že zapadli dragoceni predmeti, zastavljeni na zastavne listke serije 145 pd št. 1 do št. 1000, popoldne pa razni nedragoceni predmeti serije 145, zastavljeni meseca julija 1919.

Anglija odobriła bolgarsko in avstrijsko mirovno pogodbo.

LONDON, 10. (S.) Kralj Georg je ratificiral bolgarsko in avstrijsko mirovno pogodbo.

Koliko Anglija uvaža in izvaja.

LONDON, 10. (S.) Vrednost izvoznih meseca aprila znaša 167.154.309 šterlingov, to je 55.088.486 šterlingov več nego aprila 1919; vrednost izvoznih m. aprila znaša 106.251.692 šterlingov, to je 47.769.280 šterlingov več nego aprila 1919.

Italijanska zbornica.

RIM, 10. Na današnji seji je poslanska zbornica razpravljala o novem vladnem odloku za zvišanje cen listov. Protesti proti temu vladnemu ukrepu so bili splošni in zelo odločni. Jutri bo minister za trgovino in obrt predložil zbornici tozadovni odlok v svrhu izpremenitve v zakon. Predmet nadaljnje razprave je bila premogovna kriza.

Samovar. V zadnjih dneh je dvajdvetieta Rina Monaco, stanovanca pri Sv. M. M. Zgornji 1, čestokrat govorila svoji prijateljici Luciji Miloch, ki je stanovala znotraj v istem stanovanju, da se hoče usmrtili, ker ima s svojim nožem veden prepire. Bila je tako ljubousna na svojega moža. Lucija Miloch ji je že parkrat iztrgal iz rok kuhinjski nož, s katerim je hotela Monaco narediti konec vsem prepirom v svojem življenju. Tem neznenišči ji je postajalo življenje sedaj, ko je moral biti vsled stave doma — dela je v tvoriljute — ker je prihajalo bolj pogostoma do prepir. Pred par dnevi je odpotoval mož po opravilih v Benetki. V nedeljo je rekla prijateljici, da gre brzovajti možu; prisla je kmalu nazaj in se zaprla v stranišču. Miloch je slišala neko stokanje, vdrila s pomočjo druge žene vratu in našla nesrečno na tehi, ki se je zvila v bolečinah. Poleg ne je bila steklenica, v kateri je bilo še nekaj v kuhinji. Pöklicali so zdravnika resine postaje, ki ji pa ni mogel izprati želodca. Prepeljali so jo v mestno bolnišnico; toda med vožnjo je umrila. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Justu.

Reparji na Trsteniku. V nedeljo ob 2.30 se je vtipotilo osem vojakov na dvorišče gostilne Justa Bolleja na Trsteniku. Navstili so testivo in vdrili okno v prvem nadstropju. V sobi so spali starije Bollejevi sinovi, ki so se vselej rotopredstavili in začeli klicati na pomoč. Oče je kmalu prihital z nabitino revolverjem; na hodniku je natele na dva vojaka (morda sta vsaj aridtski uniformi) ter začeli streliati manju. Roparja sta tudi odgovarjala z revolverskimi strelji. Nato je tekel Belle v sobo, da bi si zcepil nabasal revolver, stolpil k oknu in začel kričati, da bi mu kdo prišel pomagati. Z dvorišča so začeli streliati na njega. Belle pa se ni ustrelil in korajno odgovarjal s svojimi revolverji. Ker so roparji videli, da bo iz neke male kruhe, so jo čez nekoliko minut precej živilnega strelijanja odkulali. Eden izmed njih je bil najbolj ranjen, ker so se našli po dvorišču sledovi krvi.

Obesla je se Ivanka Mervič, stara 40 let, stanujoča v ulici del Salice 7, IV. nadstropje, jer je več časa močno trpela na nevrastenje. Včeraj je niso drugi sostanovalci videli celo dan, kar se jih je zdelo sumljivo. Sli so na stanovanje Mervičevev našli vrata v spalno sobo zakljenena. Ulomili so vrata, za katerimi je visela na vrvi nesrečna žena. Truplo so pustili na stanovanju, kamor so kmalu prisli oblasti.

Tatvino. V skladnici Gilda Biondija v ulici del Ghiroldia so vdri s pomočjo ponarenjih ključev neznanati tati in ukrali pisalni stroj in gumijevne podprtike v skupini vrednosti 2800 litov.

V gostilni »Al Ponte verde« v ulici Rossini 2, je zmankalo minuto noč več kg gnijati, salama, sir in zlati zaprestnica; skoda znaša nad 2800 lit. O tatočih ni sledu.

Na stanovanju Marija Budjerja so se vtipotili neznanenci, ki so si prisvojili za 2500 litov denarja v gotovini in nekaj dragocenih predmetov.

Arteritana sta bila na postaji pri Sv. Andreju dva moža, ki sta se ravno pripravljali za obisk, da bi odzvali nekoličina vina na račun uprave drž. železnic. Možkarja se imenujeta Nikola Taurelli in Matej Rizvitz.

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

Povestis glavo, občudujte in posljite v zrak svoje grde misli o Gabrielem D'Annunzio!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?

Ali spriče takle velene duha, kater je kaže sedaj Gabriele, ni bilo to le nizkočno dlikocepeljenje. Velik mož, nenaščen mož — trd in jeklen!

— Samo na nekaj bi ga opozorili: že v vse drugačni, sijajnejši lati bi se kazalo njegovo junastvo in njegova pozitivnost, če bi nekoliko izpremenil red rusenja: če bi najprej postal v zrak vse drugo, ko bi bil pa sam že — mrtev?